

Izhaja vsa: torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter o. l. 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglašje in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglašje se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Goriški deželni zbor.

V torek ob 10. uri predpoldne je bila ob priliki otvoritve deželnozborskega zasedanja v stolni cerkvi slovesna sv. maša, katere se je udeležilo več poslancev. Po maši in sicer točno ob enajsti uri je deželni glavar ob navzočnosti vseh poslancev razun treh, namreč dr. Maranija, conte Valentinisa in dr. Tume, ter v navzočnosti vladnega zastopnika dvornega svetnika grofa Attemsa otvoril prvo sejo.

Otvorivši sejo ob 11. predp., naznani deželni glavar cesarski patent z dne 29. septembra, s katerim se je sklical na današnji dan vis. deželni zbor.

Nato pozdravi srčno poslance ter da izraza svojemu veselju, da se je po skoro enem letu zopet sklical deželni zbor, da razpravlja predmete, ki stremijo za tem, da se izboljšajo materialne, moralne, narodne in socijalne razmere dežele.

Nato omenja, kako je deželni odbor vneto in resno delal, da vestno reši svoje posle, obstoječe, bodisi iz deželnozborskih nalogov, bodisi iz tekočih njemu pristojećih zadev.

Tiskano poročilo o delovanju leta 1904 nudi natančen vpogled v to delovanje, dočim se bode delovanje v letu 1905 popisalo, kakor običajno, v poročilu tekočega leta.

Povdarjati mora, da so se predložili v Najvišjo potrdbo vsi zakoni, sprejeti v zadnjem zasedanju, od katerih so nekateri dejanski zadobili zaželeno cesarsko potrdbo; za druge se vrše še pogajanja glede potrdbe; zopet drugi so se vrnili za kako premembo, katero se predloži v tem zasedanju v razpravljanje, kakor n. pr. zakon glede zatiranja predenice.

Posebno povdarja, da je bil zelo hitro potrjen zakon glede pobiranja deželne davščine na pivo, vsled česar se je mogla pobirati ta davščina v deželni režiji v veliko denarno korist deželnega

zaloge; omenja, da dva jako važna zakona, to je o izboljšanju materialnih razmer učiteljstva in zakon, zadevajoč novi občinski red, žal, nista še bila potrjena. Deželni odbor se je pečal tudi, izvršuje deželnozborska naročila in v prid krajevnih interesov, z zadevo glede dovoznih cest na postaje bohinjske železnice; z zadevo glede podelitve brezobrestnih posojil v obnovev po trtni uši uničenih vinogradov; z zadevo glede meljoracije krasovitih travnikov itd.

V svoji tekoči upravi je pomogel deželni odbor, v prid vinoreje v naši deželi, do razvitka deželne trtnice ameriških trt; dovedel je, v neverjetno in velikansko korist dežele, visoko vlado do tega, da je sprejela užitnino na vino in meso v lastno režijo; sodeluje za povzdigo kreditnega zavoda, tega poravnalca obrestne mere v deželi, do zadovoljivega napredka.

V tem zasedanju čaka deželni zbor težka naloga, to je razni zakoni in en načrt pravilnika za ustanovitev zavoda za posojila občinam.

Nato pozdravi deželni glavar v slovenskem jeziku častite zastopnike na slovenski strani ter izraza upanje, da se bo mogla s skupnim sodelovanjem, z resnim namenom in krepko voljo premagati težka naloga.

Nato se spominja presvitlega vladarja Franca Josipa I. ter povabi častite gospode, da zakličejo vsak v svojem jeziku trikratni »živijo« Nj. Veličanstvu.

Cela zbornica se odzove s trikratnim Evviva! Živijo! Potem predstavi vladnega zastopnika, preblagorodnega gosp. Henrika grofa Attemsa in da izraza svojemu zadoščenju nad tem, da je določen tudi zato zasedanje kot zastopnik visoke vlade, kajti skušnja v preteklosti ga zagotavlja, da se bodo rešile v splošno zadoščenje s skupnim sporazumljenjem zborove zadeve.

Posl. Bombig poda nato, na poziv deželnega glavarja, v roke slednjega,

slovesno obljubo v smislu § 10. deželnega pravilnika.

Zatem dobi besedo gosp. vladni zastopnik, zahvali se deželnemu glavarju za vljudne besede ter pozdravi zbornico v imenu visoke vlade z željo, da bi bil trud deželnega zbora venčan z dobrim vspehom in zagotovi, da sme deželni zbor z gotovostjo računati na pomoč visoke vlade.

To izjavo poda vladni zastopnik v italijanskem in slovenskem jeziku.

Na povabilo deželnega glavarja prečita deželni tajnik dnevni red prihodnje seje, ki je določena na 25. oktobra, t. j. na sredo, ob 5. uri pop. Nato se seja zaključi ob 11:35 predp.

II. seja. Seja, ki je bila napovedana ob peti uri popoldne, je pričela še-le ob 5½ uri. Deželni glavar se je, otvorivši sejo, najprej v jako toplih besedah spominjal pok. premil. nadškofa Andreja Jordana in goriškega župana dr. Venuttija. Poslanci so stoji poslušali, kar je deželni glavar govoril in kar je dal za bilježiti tudi v zapisnik. Po prečitani zapisnika prejšnje seje in došlih spisov se je začel reševati dnevni red te seje. Prva točka dnevnega reda je bila verifikacija deželnozborske volitve, pri kateri je bil izvoljen za poslanca za goriško mesto trgovec Jurij Bombig. Volitev, o kateri je poročal dr. Marani, je bila brez ugovora potrjena, ker ni bilo proti nji sploh nobene pritožbe.

Nato so bile na dnevnem redu volitve deželnozborskih odsekov. Posl. dr. Marani je predlagal, naj izvoli deželni zbor šest odsekov in sicer: finančni, šolski, pravni, peticijski, kmetijski in železniški odsek. Pet prvoimenovanih odsekov naj šteje vsak po sedem članov, šesti, namreč železniški, pa naj ima le pet članov. Ta predlog je bil vsprejet. V odseke so bili izvoljeni in sicer: v finančni poslanci Berbuč, vit. Holzer, Naglos, conte Panigaj, Bolko, Jakončič in dr. Verzeznassi; predsednik dr. Verze-

gnassi. V šolski odsek dr. Gregorčič, dr. Treo, dr. Fajdutti, prof. Berbuč, dr. Egger, dr. Marani in Falconer; predsednik dr. Fajdutti. V peticijski odsek dr. Gregorčič, Lapanja, Štrekelj, Bombig, vit. Holzer, dr. Fajdutti in Klančič; predsednik dr. Gregorčič. V pravni odsek Grča, dr. Verzeznassi, dr. Treo, dr. Gregorčič, dr. Egger, dr. Marani in Lapanja; predsednik dr. Treo. V kmetijski odsek Jakončič, Klančič, conte Panigaj, Bombig, Štrekelj, dr. Verzeznassi in conte Valentinis; predsednik conte Panigaj. V železniški odsek pro. Berbuč, dr. Gregorčič, Lapanja, vit. Holzer in dr. Marani; predsednik prof. Berbuč. Dr. Marani, ki je predlagal poslance, ki naj se izvolijo v odseke, je predlagal za pravni odsek in železniški odsek tudi dr. Tumo. Dr. Tuma pa je izvolitev odklonil. In tako prišel je v omenjena odseka namesto njega posl. Lapanja. Izvolitev v vse odseke razun v kmetijski se je vršila z vzklikom; v kmetijski pa so volili z lističi, ker je dr. Treo nasproti predlogu dr. Maranija predlagal, da bi bil izvoljen v kmetijski odsek mesto Bombiga, ki je meščan, posl. Grča, ki živi na deželi in bolje pozna kmetijstvo in njega potrebe in pa tudi zato, ker so tudi v zadnjem zasedanju imeli Slovenci v tem odseku večino. Letos obdržali so si Italijani v tem odseku večino, a so jo pa v drugih odsekih, kakor n. pr. v pravnem prepustili Slovincem.

Potem so prišle na vrsto volitve jednega deželnega odbornika in dveh deželnoodborniških namestnikov, volitve, ki so nastale potrebne vsled odstopa prof. Berbuča in Klančiča ter vsled smrti dr. Venuttija. Najprej se je vršila volitev odborniškega namestnika, katerega so volili poslanci kmetijskih občin. Vseh kmetijskih poslancev je osem, a oddanih je bilo samo šest lističev, na katerih vseh je bilo zapisano ime Klančič. In tako je bil za odborniškega namestnika zopet izvoljen poslanec Klančič. Namesto dr. Venuttija je bil enoglasno izvoljen od zastopnikov veleposestva za odborniškega

LISTEK

4

Karamfil s pesnikovega groba.

(Hrvaški spisal A. Šenoa. Poslovenil „...“)

(Dalje.)

Hiši Albertovih sorodnikov se je reklo „Stara pošta“, ali v resnici je bila gostilna. Gospodar naju ljubeznivo sprejme in gospodinja, njegova žena, naju pelje v hišo, kakor da bi ji bila srčno ljubljena sinova. Jako sem se začudil nečemu: v Albertovi hiši v Zagrebu si slišal samo nemški govoriti, a pri njegovem uju na „Stari pošti“ niti ene nemške besedice, marveč vse slovenski. Tega sva se seveda morala držati tudi jaz in Albert.

Albertov ujec je bil krepak, še ne star mož; ali neka bolest mu je grizla ob življenju. Toda nikoli ni pokazal svojega trpljenja, vedno je bil dobre volje in se rad šalil. Njegova žena je čez dan malo govorila z nama in z gospodo; s krepko roko je vodila gospodinjstvo, da je bilo veselje gledati, kako zavitih rokavov vlada po dvorišču. Ti precej premožni ljudje niso imeli svojega zaroda, nego so v hišo vzeli napol kmetiško dekle, daljno ženino sorodnico, tam nekje od koroške meje. V zadregi sem, kako vam jo naj opišem. Ako ste videli roso na listu, ptico na grmiču, rudeče jabelko na šibki vejici — taka je bila Neža. Ni bila mestni otrok, sem rekel, ali kako na drobno je znala stopati. In kako nežno se je kretala, z ročicama mahala ter majhna usta nabirala na smeh. Bila je toli ljubka in lična, toli odbranega vedenja, da si nehoti moral pomisliti: Ni li to dekletce odbežalo iz kakega salona, se li ni ta mladenka za šalo seljaški napravila kot „Marta“? A na drugi strani zopet niti

sence kakšne koketnosti, prava zdrava, nedotaknjena narav, cvetka, kakor jo je Bog zasadil sredi polja brez posebnega povoda. Bila je črna, majhna, drobna, brza ko verica, zbadljiva ko trn, nežna ko vetrič, in ako se je nasmejala, kakor da bi se z gore oglašili vsi srebrni zvonci. Večkrat sem motril to dražestno lice. Bilo je podolgasto, slovensko, brez najmanjše pičice, rudeče in belo, rožica na snegu, polno ko blazinici na božjem oltarju. Obrvi so ji bile črne, tanke, ravne, ob koncih zavinjene, ustnice polne malin, palec široke, a oči je imela črne. Oh te so bile kakor oči ptice, prešerne mile pevke. Deklica je govorila hitro, naglo, popolnoma kakor Kranjce; umela ni niti treh nemških besed, in ako si govoril v njeni navzočnosti ta ji tuj jezik, je gledala na tla ter z roko gladila svilni predpasnik. Pravijo, da ima človeško oko najčarobnejšo moč, jaz pa rečem, da ima tako moč tudi človeško grlo; vsaj Nežino jo je imelo. Ko je zapela, sem zatisnil oči in — srce pokaj, glava zbláznil! Toda kaj se tukaj zatapljam v davne spomine ter vas dolgočasim. Jaz sem skakal čez grmičje in gramoz, a moj Albert se zopet spomni, da je v Zagrebu izgubil ideal, ter skreše peščico solznih nemških elegij. Ko je tako lamentacijo sprešal iz črnilnika, me je navadno poklical na vrt za hišo. Legel sem na trebuh v zeleno travo ter pušil kratko pipico, Albert pa je, pred mano sede in z rokama mahajoč, s tragičkim patosom deklamoval nemško elegijo, dokler ga nekoč izza rožnega grma ne obsiplje milozvočen smeh in se nad rožami prikaže Nežina glava.

Joj, se nasmeje dekle, kako lepo Albert nemški pridiguje, škoda, da ne gre v Kočevje za duhovnika.

Alberta je kajpada razjezila taka primera. Škoda, da je tako lepo dekle utelešena proza, mi je večkrat rekel. Jaz pa sem mu odvrnil: „Pobratim, ta proza ima v sebi več prave poezije, nego tvoj patos.“

Nekoč sedimo na vrtu pri večerji gospodar, gospodinja, Neža, Albert in jaz. Bila je lepa mesečina. Zlata svetloba je prodirala skozi trtno listje lope, kjer smo na panjih sedeli za dolgo mizo. Nikdar ne pozabim tega trenutka. Albert je bil izredno resen, neprijazen ter je dimove oblačke svoje smodke z neko besnostjo zaganjal proti luni. Molčali smo.

Kaj ti je Albert, vpraša skozi smeh gospodinja, niti ne ješ niti ne piješ, a kadiš tako silno, kakor bi bil jezen.

Nič, teta, odvrne Albert.

Nikar se ne potajuj, reče Neža nekam razdraženo, na me se jeziš, je-li?

Zakaj zlodja, se nasmehe gospodar, motajoč palec krog palca.

Bilo je tako, nadaljuje Neža z zvonkim glasom in oko ji zažari. Zjutraj pridem na vrt, da naskubem za obed povrtnice. Kar zaslišim nekako pridigo. Splazim se za grm in gledam. Moj Bog, koliko čudo! Ta-le gospod Hrvat leži v travi na trebuhu ter kadi; Albert pa sedi, vrti glavo, preobrača oči, krili z rokami, vzdihuje ter govori nekake nemške litanije. Stisnila sem dušo, ali brez uspeha; udarim v krohot ter rečem Albertu, da bi bil dober za župnika v Kočevju. Ali ni tako, gospod Hrvat?, se obrne dekle zažarjenih lic k meni.

Res je, odgovorim.

(Dalje pride.)

namestnika dr. Egger. Odbornika pa je volila cela zbornica. Oddanih je bilo 21 listkov. Tri listki so bili prazni, na osemnajstih listkih je pa stalo ime Berbuč, in tako je bil prof. Berbuč zopet izvoljen za odbornika.

Nato je sledila volitev jednega člana v deželno komisijo za obrtniški davek in dveh namestnikov v isto komisijo. Članom je bil izvoljen dr. Franc Pavletič, za namestnika pa sta bila izvoljena Peter Sarcinelli in France Mozetič.

V prizivno komisijo za osebni dohodninski davek so bili izvoljeni kot člani: Angel Casagrande, Leopold Bolko, Anton Jakončič in Josip Naglos kot člani; za namestnike v isto komisijo pa so bili izvoljeni Edvard Claricini, Josip Chiozza, Angel markiz Fabris in Danijel Godina. — Vse te volitve so se izvršile jedno-glasno.

Na predlog dr. Gregorčiča in dr. Maranija je bil vladni zakonski načrt, zadevajoč nekatere policijske odredbe v gozdnih in vodnih zadevah izročen prav-nemu in kmetijskemu odseku v prouče-vanje in v svoječasno poročanje.

Potrjen je bil sklepni račun za l. 1904 zaloga Werdenberg. Sklepni račun istega zaloga za l. 1905 in sicer za prvo četrtletje se je pa odstopil finančnemu odseku, ker je uprava imenovanega za-loga prešla po ti dobi v druge roke.

Dekli v zavodu gluhonemih se je povišala mesečna plača od 12 na 15 K.

Zakonski načrt glede izločitve nekih katastralnih občin tržiške občine ter glede ustanovitve nove krajne občine se je odstopil pravnemu odseku.

Vsprejet je bil v vseh treh branjih zakonski načrt, vsled katerega pride uvrščena cesta, ki pelje od železniške po-staje v Ronkah pa do Vermeljana med skladvorne ceste.

Predlog, katerega je stavil v imenu dež. odbora dr. Marani, da pristopi tudi goriški dež. odbor kot član k arheolo-gičnemu muzeju na Dunaju z letnim pri-spevkom 32 K, se je na predlog posl. Holzerja odstopil finančnemu odseku.

Zakonska načrta glede kozje reje in pa glede razširjenja zakona o pogo-zdovanju tudi na nekatere občine kanal-skega in tolminskega okraja, o katerih je poročal dr. Gregorčič, sta bila na predlog poročevalca samega izročena pravnemu in kmetijskemu odseku.

Dr. Marani je poročal o dopisu železniškega ministerstva, s katerim se dež. odboru naznanja, da se napravi na tuk. postaji bohinjske železnice železniška de-lavnica, kakoršne so v navadi na vseh velikih postajah, a da se sčasoma na-pravi tudi centralna mehanična delav-nica in da se je v ta namen že nabavil potreben prostor. Poročevalec pred-laga resolucijo, da vzemi dež. zbor to na znanje, da izreci železniškemu mini-sterstvu zahvalo s prošnjo, da bi se cen-tralna mehanična delavnica čimprej na-pravila. Dr. Tuma se izjavi proti temu, da bi se izrekla kaka zahvala, češ, da je to, kar pravi ministrski dopis le obljuba. Dr. Marani je pa mnenja, da ni to ni-kaka prazna obljuba, ker je za centralno mehanično delavnico že nakupljen in določen prostor. Resolucija je bila potem v vsem svojem obsegu vsprejeta.

Odobrili so se neki stroški za po-pravo mednarodnega mosta čez Idrijo.

Sklepni računi zalogov, ki se na-hajajo v deželni upravi za l. 1904 so se odstopili finančnemu odseku. Istotako so se odstopili finančnemu odseku proračuni istih zalogov za l. 1906.

Na koncu se je prečital posl. Fal-coner svojo interpelacijo, katero je na-znanil dež. glavarju že v začetku seje. Posl. Falconer in tovariši vprašajo namreč min. pred. in ministra za uk in bogo-častje, kako je to, da ni bil potrjen zak. načrt, katerega je goriški deželni zbor v zboljšanje učiteljskih plač sklenil v zadnjem svojem zasedanju. Vkladeni za-stopnik dvorni svetnik grof Attems, ka-teremu je bila interpelacija izročena, je rekel, da bode nanjo odgovoril v jed-ni prihodnjih sej. Opomnil pa je, da je

v stanu že koj povedati, da nima vlada v principu nič proti dotičnemu zak. načrtu in da ga ni dosežaj predložila v najvišje potrjenje le zaradi tega, ker ni na primeren način preskrbljeno za po-kritje stroškov, ki bi nastali vsled uvedbe istega zakonskega načrta.

Nato je dež. glavar zaključil sejo ter napovedal prihodnjo za dan 30. t. m., t. j. v pondeljek in sicer ob 5. uri po-poldne.

Nekoliko statistike

o ponemčevanju Slovanov in o raz-širjanju nemške ideje med Slovani.

(Piše Arjól.)

(Dalje.)

2. Galicija in Bukovina.

Galicija: Površje 78.493 km². Po-ljakov 3.988.702, 54,8%. Malorusov 3.074.449, 42,2%. Nemcev 211.752 ali 2,9% in Židov 811.371 ali 11,7%.

Bukovina: Površje 10.493 km² Po-ljakov 26.857 ali 3,7%. Malorusov 297.798 ali 41,2%. Nemcev 159.486 ali 22%. Židov 96.150 ali 12%.

Nemci imajo v Galiciji 120 kolonij, v Bukovini pa 38.

V XIV. veku so oni zavzemali v več krajih mesta županov in obč. svetovalcev. V Krakovu nosijo celo nekatere ulice in trgi imena Nemcev. Mnogo vasi in mest v zgornji Tatri je bilo v XVI. veku po-nemčenih, a v Lvovu samem so igrali nekdanj Nemci odločilno ulogo. Posebno je pokroviteljaval Nemce cesar Josip II., kateri je naselil tukaj 12000 ljudij iz renskih pokrajin.

Po veroizpovedanju se delijo Nemci v Galiciji na: 15000 katolikov in 43000 protestantov in v Bukovini 30000 kato-likov in 18000 protestantov. Ostali del, kateri govori nemški, so Židje.

V Bukovini zavzamejo Nemci večji položaj, nego govore številke. V glavnem mestu Černovicah prevladujejo Nemci z veliko večino, da bi človek mislil, ko pride v to mesto, da je kje na Nemškem. L. 1900 so našli v tem mestu 34.441 Nemcev, torej dve tretjini vsega prebi-valstva.

Od 18 okrajev je 7 v nemški ve-čini. Od l. 1774, ko je prešla Bukovina k Avstriji, začeli so se Nemci kar tru-moma seliti zlasti iz Banata, Hessenskega, Badena, Virtemberga itd. in od l. 1835 pa prihajajo Nemci s Češkega.

Od l. 1875 obstoji v Černovicah nemško vseučilišče.

Tukaj izhaja 5 nemških časnikov. V Lvovu izhajata v nemškem jeziku samo 2 časnika in oba sta židovska in sicer „Israelit“ 2krat mesečno in „Jü-dische Zeitung“ 2krat na teden.

Od l. 1867 obstoji v Černovicah „Deutsches „Stadttheater“. Germanski konzul za Galicijo in Bukovino ima svoj sedež v Lvovu. Torej vsestranska ger-manizacija slovanskega ljudstva.

(Dalje pride.)

Dopisi.

Iz Št. Andreža. — V 81. številki lista „Soče“ je bilo med raznimi vestmi poročilo iz Št. Andreža, ki je zlagano, kolikor besed ima. Ker so izstopile iz pevskega in bralnega društva v Št. An-drežu vse pevke razven dveh, iz razloga, ki se o priliki objavi, hoče poročevalec, ali bolje lažnjivec vso krivdo na-valiti na našega g. župana, češ, on je stariše pregovarjal, naj svojih deklet ne puščajo sodelovati pri društvu, ker tam se nauče le lumparije itd. Ker naš g. župan o izstopu deklet iz društva še ničesar vedel ni, je čudno gledal, ko je bral v „Soči“, kaj se mu podbacia. Zato je poslal takoj „Soči“ popravek z dostavkom, ako se mu zgorej navedena obdolžitev dokaže, je pripravljen plačati ne korist društvu „Šolski Dom“ 50 K globe. Kaj mislite, kaj je naredil urednik? Popravek je vrgel v koš zato, ker ni mogel dokazati njegov lažnjivi poroče-valet niti jednega slučaju, v katerem bi se bil naš g. župan pregrešil zoper zgoraj

navedeno obdolžitev. Tako pa je lepo pokazal, kako rad podpira laži v namen, da napravi prepire po občinah. Ali mi pravimo: do tu, in nič dalje!

Dovolj je bilo nesramnih laži v listu „Soča“ iz naše lepe občine, a mera je prikpela do vrhunca, imamo obilo gradiva v zalogi, ki ga o priliki pola-goma objavimo, da svetu pokažemo, kje je resnica, kje je laž, kje je marljivost, kje je lenoba, kje je napredek, kje je nazadovanje. Na svidenje torej!

Občinar.

Iz Sovodenj, dne 27. oktobra. — (Društvo „Nada“) — „Sočini“ čita-telji se gotovo spominjajo bombastične reklame društva „Nada“ za svojo vese-lico dne 1. oktobra 1905. No, kaj pa je bilo v resnici? Na kratko!

Petje je bilo pod vsako kritiko, razglašeno, brez vsakega takta, da so se še člani godbe muzali. Saj ni čudo: kakor se je učilo in dirigiralo, tako se je tudi pelo.

„Škrat.“ Res, prav lepa točka. Kdor ni prej poznal estetičnega čuta, oni je uže našel užitek v tem. Škandal, da se spravlja na javen oder tako pohujšljivo vedenje.

„Črna abesinska straža“, kaj pa to? Toliko lastne hvale! Štirje „Gašperji“ so smeli v vsi meri kazati svojo surovost. Lepo našemljeni kakor gre črnecem, pa-čili, zavijali, „špotali“ so se na vse kriplje proti občinstvu.

Program je bil v resnici raznovr-sten: razne vrste petja, škrat, igre, abe-sinci, ples, nagrade in ne vem še kaj. Vrhunec te toliko reklamirane veselice pa je bila vsekako točka, katere na program ni bilo, ker so hoteli priredi-telji občinstvu napraviti najbrže nekako presenečenje, kakor so svet farbali, namreč točka „Barufa“. Mogoče pa so hoteli s to točko deliti nagrade vsem onim, ki se niso smejali, kakor je bilo obljubljeno v programu. No, za take na-grade kakor so bunke lepa hvala. Ker so pa bili tako radodarni s temi sled-njimi, dobili so i oni 7-dnevno nagrado v ulici — Dogana. Povabili so jih na „ričet“, da se odpočijejo od prevelike radodarnosti. Hoteli so vse na druge vreči, a se jim ni posrečilo.

Res lepa „Nada“. Sovodenjci lahko veliko pričakujemo od tega društva, v katerem se nahajajo sami izbrani . . .

Gg. voditelji! Ljudstvo treba izo-braziti, srce vblaziti, olikati, kar „Nada“ ne dela. Saj kaže na najlepši način ob-sodba in pa tudi to, da se s surovostjo po cestah znašajo nad poštenimi in njim neljubimi osebami z rjojenjem in zme-rjanjem. Tu je polje, na katerem delujete. In tako društvo prosi še podpore pri raznih denarnih zavodih? O ironija! Treba druge strune napeti, ako hočete kaj lepega doseči v društvu. Gosp. pred-sednik, ste res lahko ponosni na svoje društvo!

Za danes dosti.

Zdaj pa le pero v roke!

Politični pregled.

Nekateri listi poročajo, da se snide državni zbor že 16. novembra. Ako se to uresniči, potem bode zasedanje dež. zborov kraj e nego se je mislilo iz za-četka. Nekateri listi so pisali, da name-rava baron Gantsch razpustiti drž. zbor, ako mu isti ne dovoli takozvanih držav-nih potreb. Zdaj pa se čujejo glasovi, da baron Gantsch ne misli razpustiti držav-nega zbora tudi, ako mu ta ne vstreže, ampak da bi v tem slučaju odstopil.

Gibanje za splošno volilno pravico.

Gibanje za splošno in enako volilno pravico je postalo zadnje dni jako ži-vahno. Po raznih mestih, kjer imajo dež. zbori svoj sedež, zbralo se je na tisoče ljudstva, v prvi vrsti seveda delavcev, in so se vršile še precej dostojne de-monstracije za splošno in enako volilno pravico. Zbrana množica je v vseh ome-njenih mestih poslala posebno deputacijo k dotičnemu dež. glavarju in namestniku, ki je prosila za uvedbo splošne in enake volilne pravice. Deželni glavarji in namestniki vsprejeli so take deputa-cije prijazno in so se jih odkrižali na lep način. Tako se je zgodilo v Brnu, v

Pragi, v Lvovu in v Inomostu. Skoro v vseh deželnih zborih so bili stavljeni nujni predlogi glede uvedbe splošne in enake volilne pravice.

Čudne volitve na Češkem.

Proti izvolitvi dr. Zulegerja so vlo-zili Vsenemci protest, ker je v nekaterih občinah dobil več glasov, kakor pa je ondi volilcev.

Kranjski deželni zbor.

V sredo je imel kranjski dež. zbor svoje prvo sejo v sedanjem zasedanju. Dež. glavar je predstavil novoinovna-nega dež. predsednika Schwarza, ki je v imenu vlade pozdravil poslance v lepem govoru, ki je napravil na vse stranke ugoden vtis. Dr. Šusteršič in tovariši so uložili nujni predlog glede uvedbe splošne in enake volilne pravice. Tudi poslanec Hribar in tovariši so nujno predlagali, da se uvede novi volilni red, kateremu podlaga bodi splošna in enaka volilna pravica. V ti seji je bilo naznanjenih tudi 15 drugih peticij za splošno in enako volilno pravico, ki so bile skle-njene na raznih shodih, obdržanih v nedeljo po celem Kranjskem v ta namen. Pred sejo sta se predstavili dež. glavarju in dež. predsedniku v zadevi enake in splošne volilne pravice deputaciji krščan-skih socialcev in soc. demokratov. Prvo je vodil dr. Šusteršič, drugo pa dr. Ma-jaron.

Krščansko-socialna zmaga na Tirolskem.

Za tirol. dež. poslanca je bil 22. t. m. izvoljen v okraju Welsch-Metz voditelj italijanskih kršč. socialcev dr. Lanzerotti, ki je dobil 333 glasov, nasprotna kandi-data dr. Cembra in profesor Lorenzoni sta dobila prvi 116, drugi pa 72 glasov. Dozdaj je bil ta okraj v liberalnih rokah.

Novi reški gubernator.

Za reškega gubernatorja je imeno-van s kraljevim pismom na Fejervaryjev predlog grof Pavel Szapary.

Nemško spletko.

Dopisnik angleškega lista „Times“ je brzojavil iz Petrograda imenovanemu listu dne 25. t. m. to-le: Car je vsprejel angleškega poslanika Hardinga, predno je ta nastopil svoj dvomesečni dopust. Ta avdiencia je najbrže v nekaki zvezi s sedanjimi dogovori med Rusijo in An-gleško, v svrhu nekega zblizanja teh dveh velevlavstij. Iz tega razloga se sodi tudi, da so poklicali Hardinga v London in bode v isti namen najbrže poklican tudi ruski poslanik v Londonu Bencien-dorff v Petrograd. Zdaj ni več tajno da napenja Nemčija vse svoje moči, da bi preprečila sporazumljenje med Rusijo in med Angleško in da ponuja Rusiji vsako-jake kompenzacije. Ne ve se prav na-tanjko, kaj vse je ponujala Nemčija Rusiji. Vendar pravi imenovani dopisnik lista „Times“, da je doznal, da je Nem-čija Rusiji ponudila složno postopanje v Baltičkem morju in je opozorila Rusijo na to, da si Rusija in Nemčija prav lahko razdelita med seboj Avstro-Ogersko. Tako politiko podpira baje ruski minister Witte, a se ji protivi Francoska, ki noče o tem nič slišati, da bi se Nemčija po-večšala.

„Slovanski Jug“.

Pod tem imenom izhaja v Belgradu list, čigar program je označen na čelu lista z besedami: „Južni Slovani, zedinite se! Revolucija v neosvobojenih krajih“. „Slovanski Jug“ je izvrstno ure-jevan in prinaša vesti iz vseh jugoslo-vanskih dežel: iz Srbije, Bolgarske, Ma-cedonije, Hrvatske in Slovenije. Kdor je več čirilice in se zanima za razvoj ju-goslovanskega vprašanja, naj se naroči na „Slovanski Jug“, ki stane za vse leto 6 frankov, za pol leta 3 franko.

Adresa „Srbske skupščine“.

V srbski skupščini se je pričela razprava o adresi na kralja. Predloženi so trije načrti adrese: od samostalne, radikalne in nacionalne stranke. Samo-stalna stranka naglaša v svoji adresi, da je na njo napravil ugoden vtisk pre-stolni govor, v katerem se poudarjajo dobri odnošaji z Avstro-Ogersko in tra-dicionalne bratske vezi z Rusijo. Takisto se tudi radostno pozdravlja zatrdilo vlade, da so odnošaji s Črno goro in z Bolgarijo vedno bolj presrečni. Isto po-vdarja tudi radikalna stranka v svojem načrtu, v katerem se zlasti bavi s vprašanjem o železniških zgradbah, o obo-roženju vojske in o novih trgovskih pogodbah. Nacionalna stranka pa želi v svoji adresi, da bi vlada bolj skrbela za varnost življenja in imetja in sklenila ugodno trgovinsko pogodbo in veteri-narsko konvencijo z Avstro-Ogersko.

Dogodki na Balkanu.

Turčija se noče nikakor udati. Ona noče prav nič čuti o kaki mednarodni kontroli nad macedonskimi financami. Ker ni izključeno, da bodo hotele velev-lasti izsiliti to od Turčije s kakim od-ločnim nastopom, se je začela Turčija

zadnji čas močno oboroževati in posebno oskrbuje z modernimi topovi svoje utrdbe v Dardanelih. Tudi svoje pomnarice pomnožuje prav pridno in si je zadnji čas nabavila dve novi oklopnici in več torpedovk.

Turki zaklali avstrijskega vojaka.

Turki so zaklali nekega avstrijskega vojaka v stražarnici, kjer je stal na straži. To je vzbudilo velikansko ogorčenje v vrstah avstrijske vojske. Poveljnik avstro-ogerske vojske je posetil Sulejman pašo in zahteval, da se najdejo ubojice onega vojaka in da se da avstrijski vojski satisfakcija. Sulejman paša je obljubil oboje. Turki hočejo sedaj krivdo navaliti na Srbe, akoravno so ti popolnoma nedolžni.

Dogodki na Ruskem.

Iz Rusije dohajajo vsaki dan bolj žalostne vesti. Nadejamo se, da so jako pretirane. Železničarji so namreč po vsem Ruskem začeli stavkati in je zaradi tega promet skoro na vseh ruskih železnicah ustavljen. Vsled tega preti prebivalstvu raznih mest velika beda. Poročila pa pravijo še nadalje, da bodo že danes začeli stavkati tudi brzojavni in poštni uradniki. Ako se to uresniči, potem nastane lahko v celi državi največji nered. V Petrogradu so baje že vse prodajalnice zaprte. Vlada je pa izdala ukaz, da se morajo iste takoj odpreti in da bode vsak trgovec izgnan, ako bi se ne pokoril vladnemu ukazu.

Najnovejša poročila iz Rusije so zopet jako žalostna. Stavka železničarjev se je razširila po vsi Rusiji. Na prav mnogih krajih so pretrgane tudi brzojavne zveze. Revolucionarni življi nastopajo vedno odločneje in pridružujejo se jim ljudje iz vseh stanov. Spopadi med vojniki in izgredniki se dan na dan množe.

V Varšavi so zažgali postajo varšavsko-dunajske železnice. Ko so prihiteli ognjegasci, da bi gasili ogenj, so jim to stavkujoči železničarji branili. Šele ko so prišli vojniki so zamogli ognjegasci pričeiti svoje delo, a takrat bilo je že prekasno, kajti začela so goreti tudi druga poslopja in požar se še vedno širi po mestu.

V Petrogradu so danes najbrže proglasili obsedno stanje. Ljudje beže iz mesta. Sinoči je bilo po mestu vse temno, ker so revolucionarji pokvarili plinovce cevi.

Domače in razne novice.

Duhovske spremembe. — Preč. g. Anton Pahor, vikar v Kronbergu, pride za vikarja v Sovodnje; čast. g. Friderik (Miroslav) Lenardič, kaplan v Solkanu, pride za vikarja v Vedrijan; na njegovo mesto pride č. g. novomašnik Alojzij Novak.

Preč. gospod Andrej Pavlica je imenovan za suplenta v tukajšnjem cent. semenišču in bo predaval o starem zakonu, kar je dosedaj opravljal msg. dr. Faidutti. Msg. dr. Sedej bo predaval še dalje do imenovanja dotičnega profesorja o novem zakonu.

Za „Šolski Dom“ je prejelo upravnništvo „Gorice“: Ivan Lapanja, deželni poslanec 10 K.

Srčna hvala!

Poskusna vožnja. — Na železniški zvezni črti bohinjske železnice, ki veže goriško postajo južne železnice z novo postajo boh. železnice, so v četrtek popoldne ob 9. uri in pol imeli poskusno vožnjo. Prepeljali so s postaje južne železnice na postajo boh. železnice ploščo, na kateri se bodo na novi postaji obračali železniški stroji. Objednem so poskusili nosilno zmoglost mostov, nahajajočih se zna ti črti. Ti poskusni voznji je prisostovalo vse polno radovednega obinstva. Poskusnja se je obnesla izvrstno. Mostovi udali so se za komaj štiri mm.

Goriško vinarsko društvo nam naznanja, da je začelo delovati in ima na razpolago razna vina slovenske goriške dežele. To društvo je velikega pomena za krčmarje, duhovnike in druge, ki žele dobiti pristno, naravno vino. Kdor se hoče prepričati, naj si naroči vsaj poskusno, oziroma vzorec.

Za novačenje. — V teku meseca novembra se imajo zglasiti pri tuk. municipiju vsi oni mladeniči, ki so rojeni l. 1885, 1884 in 1883 n so pristojni v mesto Gorica. V istem času se imajo oglašiti ravno tam tudi vsi drugi mladeniči, podvrženi vojaškim dolžnostim in ki so rojeni v letih 1885, 1884 in 1883, a imajo domovinsko pravico kje drugje in ne v Gorici. V tem času morajo omenjeni mladeniči vložiti tudi prošnje, ako bi želeli predstaviti se naborni komisiji v Gorici in ne oni svojega pristojnega okraja.

Prodaja nagrobnih spomenikov. — Danes popoldne od 2. do 3. ure se prodajajo na tuk. pokopališču nagrobni spomeniki, ki so ostali last mestne uprave, ker jih niso prejšnji lastniki pravočasno odstranili.

Razglas. — Javno se naznanja, da se bode pri glavarstvu v Gorici dne 8. novembra t. l. ob 9. uri popoldne vršila javna ustmena dražba občinskega lova v Št. Andrežu, ki se ne zaključi pred pretekem 1. ure. Vzklicna cena znaša 600 kron. Natančnejši pogoji se lahko poizvedo pri imenovanem c. kr. uradu.

Kako je z železnico? — Od Sv. Lucije na Mostu nam pišejo: Vse gre h koncu, samo hribovske železnice noče biti nikdar konec. Je že vrag to, da kjer se meša italijanska polenta, ni vse v pravem redu. — No, pri nas vsejedno napreduje počasi. — Most v Bači je že postavljen in zdaj grade drugi most čez Idrijo. Mislim, da jim ne bo delal veliko preglavic. — Italijani so pobrali šila in kopita ter odnesli avstrijske groše v Italijo, le tu pa tam se vidi še kak Črnogorec, ki čaka svojega „druga“, da v „genzemašu“ odkorakajo proti jugu v topleje kraje za pticami selivkami. — V ostalem vam pa rečem, da je začel tisti pusti in otočni čas, ko v kraje naše prihaja mraz, in sicer uže prilično občuten — ter se bojim, da bo treba kmalu kuriti peči.

Obljubljena dežela — kje si? Pri Sv. Luciji na Mostu. — Kdor ne verjame, se lahko prepriča na lastne oči. Naj se ustavi pred hišo trgovca in krčmarja g. Muniha in naj si ogleda njegovo izložbo. Čudom se bode čudil, ko zagleda prekrasno Apelovo sliko grozdja. Toda, to ni slika, to je pravo grozdje, ki je raslo v vinogradu g. Muniha. Skoraj neverjetno se bode zdelo, da je to šele drugi pridelek, torej razmeroma še jako mlad; toda smelo trdim, da tako obilnega in rodovitnega pridelka nisem videl niti v vinorodnih krajih. — Na pol metra dolgi veji najdete od 5 do 7 lepih, polnih in kar je še bolj čudno dozorelih grozdov, od katerih tehtejo nekoli tudi čez kg. — In to ni recimo samo slučajno na eni mladiki, ampak prepričal sem se na lastne oči, da so mu vse trte z malimi izjemami tako obilno obrodile. Kje tiči temu vzrok? Gotovo, da ni vsaka vrsta trt za mrzlejšje gorske kraje. Ali dolgoletna skušnja ga je izmodrila in začel je saditi mešane trte. — Kot podlaga mu služijo montikole in rupestris, a požlahtnaje jih s 25 različnimi vrstami in sicer nekaj z Dolenjskega, nekaj pa z Goriškega. — Naj bi bila Munihova izložba grozdja opominjevalen vzgled in spodbuda onim, ki pravijo, da naši kraji niso za trto. — Poleg tega bi priporočal, da se ogleda tudi njegova umna sadjereja, katera je res uzorna in nudi človeku ne samo duševne, ampak tudi telesne hrane!

Tatvina. — V torek zvečer med 6. in 7. uro je prišel neznan tat v spalnico kuharice Josipine Pedrine, ki služi v Gosposki ulici št. 6, pri družini Bosizio. Tat je odnesel kuharici raznih in dragocenih zlatih predmetov.

Proga Jesenice-Dobrava je popolnoma dodelana. V torek 24. t. m. je prvokrat težek stroj vozil tovorni vlak Jesenice-Podbrdo. Tudi tovarniška proga Sava-Javornik je gotova. Isti dan popoldne je bil prvi sprevoz z bencinmotorom.

Sneg. — V sredo in četrtek je zapadlo ne samo po visokih gorah in pa v severnih deželah, ampak tudi po naših bližnjih vrhovih vse polno snega. Tako je sneg pobelil hrib sv. Valentina, Sv. Goro in večji del Krasa. Naletaval je celo v Lokavcu in v Šempasu. Na Notranjskem pa ga je padlo po nekod na meter visoko. Ker je ob enem razsajala tudi huda burja, ki je napravila premnogo škode na drevju in je pokvarila celo brzojav, nastali so večji zameti ki so ovirali promet na železnici, tako da so osebni vlaki imeli do 6 ur zamude. Včeraj in danes smo imeli v Gorici in okolici led.

Iz Novakov na Cerkljanskem nam pišejo: Pri nas je začelo že v četrtek zvečer, torej že pred enim tednom snežiti; no, sneg ni ostal. Sinoči, to je od torka na sredo pa je padal sneg z vso silo in danes, v sredo pada še vedno brez prestanka. Pri cerkvi ga je že eno koleno, v vaseh, zlasti v Davči, pa še več. Ker je listje še jako malo odpadlo, je napravil sneg po drevju, posebno sadnem mnogo škode. Vrh tega imajo ljudje po polji še skoraj vso repo in korenje. Ako sneg ne neha, se bo vse sadno drevje, zlasti mlado, polomilo. Bog nas vari dežja!

Izpod Čavna nam pišejo: V podčavenskih občinah je letos grozdje jako dobro dozorelo in je zaradi tega vino prav dobro. V občinah Vrtovin, Kamnje, St. Tomaž in Skrilje dobi se vino po 26 do 32 K hl.

Prišel je sam nazaj. — Lanskega leta je bil obsojen 49-letni Jurij Bergant iz Cerkelj na Gorenjskem zaradi žaljenja verskega čuta na 6-mesečno ječo. Bergant je takrat delal pri bohinjski železnici. Ker je bil pa zaradi takega zločina večkrat obsojen, izreklo je sodišče, da se ima Bergant, potem ko prestane v ječi svojo kazen, oddati v prisilno delavnico v Ljubljani. Ali naveličal se je tam kmalu, in nekega lepega dne ni ga bilo več med kaznjenci. Pobrisal jo je na prosto. Prepotoval je mnogo sveta in prišel nazadnje v Italijo, kjer se mu je tako slabo godilo, da je sklenil sam vrniti se zopet v prisilno delavnico. V sredo je prišel namreč na goriško polico in je prijavil svojo željo, naj bi ga zopet spravila v Ljubljano, kar se mu je tudi izpolnilo. Bergant je bil že vsega skupaj 14 let zaprt in je pravil, da je bilo zanj najboljše, ko se je nahajal v ječi. Tam, rekel je, dobi človek dovolj jesti, spi na dobri postelji in po zimi ne trpi mraza, ker so peči dobro zakurjene.

Manifestacija za splošno in enako volilno pravico. — V torek zvečer je bil v ljubljanskem „Narodnem Domu“ jako dobro obiskovan shod, na katerem je bil glavni in edini razpravni predmet splošna in enaka volilna pravica. Na tem shodu je bila vsprejeta spomenica, v kateri zbrano delavstvo pozivlje dež. zbor kranjski, naj ta pozove vis. c. kr. vlado, da predloži drž. zboru zakonski načrt, obsegajoč splošno in enako volilno pravico za vse državljane nad 20 let stare moškega in ženskega spola. Drugič naj dež. zbor pozove dež. vlado, da ona predloži tak zakonski načrt za Kranjsko, ali pa naj sam sklene tak zakon. Po shodu je priredila množica manifestačni

obhod po mestu in se je ustavila pred dež. dvorcem. Tam sta nastopila dva govornika, jeden v imenu soc. demokratov, drugi pa v imenu krščanskih socialcev. Oba govornika sta navduševala množico, naj vstraja pri svoji zahtevi po enaki in splošni volilni pravici. Množica je spremljala govora z živahnimi živio-klici in se je potem mirno razšla.

Strašna družinska žaloigra. — V četrtek zjutraj ustretil je v Trstu pri sv. Jakopu 35-letni France Dodič, stanujoč v Trstu, a doma iz Gradišča pri Podgradu, najprej svojo ženo Terezijo rojeno Vouk, potem pa samega sebe. Terezija bila je na vratu še precej nevarno ranjena in tudi na roki. Dodič pa je kmalu nato umrl, ker se je ustretil v senca. Zakonska Dodič živeča sta skupaj kake tri leta mirno in srečno in celo do zadnjega hipa. Terezija je bila vdova, ko jo je France Dodič vzel za ženo in je imela iz prvega zakona dva otroka, kojih je jeden sedaj star 10 let, drugi pa sedem. Tudi s Francetom je imela Terezija dva otroka, ki sta pa obadva umrla. Dodič je bil vsled tega jako žalosten in so ga videli večkrat jokati. Dodič je bil delavec v rižarni, imel je dobro plačo in bil je tudi jako varčen. Zadnji čas pa je prevzel tudi neko ljudsko kuhinjo, v kateri je kuhala njegova žena, ki pa ni dobro vspevala. Vse to vplivalo je tako neugodno na Dodiča, da mu je um potemnel in da je v četrtek zjutraj na vse rano najprej objel in poljubil svojo ženo potem pa nanjo streljal in se konečno samega sebe ustretil.

Okrožnica Soške podružnice „Slov. planinskega društva“. — To društvo razpošilja tako-le okrožnico: Slovenci! rodoljubi! Resen čas, ko se z novo železnico otvori neprijaznemu severu nova pot v naše kraje, nas sili, da se začasom pripravimo za velevažno obrambeno delo po naših krasnih dolih in planinah. Bodi nova železnica dobrota ali nesreča za slovenski živelj, pripraviti se moramo brezpogojno za sprejem tako prijateljev kakor sovražnikov. Naravne krasote naših gor in dolin bodo vable tujce v naše kraje in slava naših zemlj zaslovi v svetu. In ž njimi zaslovelo bi tudi slovensko ime! — A naši nasprotniki v svoji nestrpnosti in dobičkalnosti bodo takoj za nami z močnim orožjem, s preračunjenim — delom, katerega bi se mi prepozno od njih še-le učili. To bi bila morda vsa ona nesreča, koju nam „prinese nova železnica“. Zatoraj ne odlašajmo z delom, na noge in v vrste, slovenski rodoljubi! Podpisana podružnica si je stavila nalogo voditi prvo obrambeno vrsto ob novi železnici, in to v delokrogu planinstva. Zavarovati hoče v prvi vrsti slovenski značaj naših krajev, posebno naših gor; ob enem pa hoče opremiti kraje z napravami, da zadobé isti pravo oceno pri razvajenih tujcih; po hribih in dolinah razpelje planinske poti, da pridajo do veljave razne dosedaj še skrite krasote, v vrhbi bi pa postavilo planinska zavetišča. K sodelovanju vabimo vso slovensko javnost, vse Slovence in Vas, vzgledne Slovenke. Vsakemu zavednemu je sodelovanje mogoče, in v očigled name-nu dolžnost. Saj prosimo sodelovanja za narod. Prva pomoč je gmotna pomoč. Vsak po svoji moči, vsak žrtvuj mal prispevek, kateri vložimo v temelj celej akciji. Zeno do zrna! Dokazujemo, da se zavedamo svojega narodnega stališča delajmo in podpirajmo delo. — Sovruga v bran, sebi v čast!

Potres v Kalabriji traja še vedno dalje.

„Dan sprave“ je naslov ljudski igri s petjem v štirih dejanjih, katero je spisal Zvonimir Masle. Cena 20 vinarjev. Izdalo uredništvo „Družinskega prijatelja“ v Trstu. — Dobra igra, ki gotovo ne bo

Krojaška zadruga v Gorici

Gosposka ulica hiš. št. 7

Cene stalne

Za jesenski in zimski čas so ravnokar došle razne
v velikanski izbiri in zalogi nad vse krasne novosti
modnega blaga: modna volna, flanela, forštanj, možko
sukno, odeje, kuverte, žime, volne itd.

Blago dobro

zgrešila črta. Za navadne odre zelo pripravna, ker se da efektno uprizoriti tudi zelo skromnimi sredstvi. Igra je vredna priporočila. Pevske točke v tej igri je uglasbil Vinko Vodopivec in se dobe na željo primerni hektografirani izvodi po 10 vinarjev v uredništvu „Družinskega prijatelja“ v Trstu, Rojan 3.

Nov hotel v Ljubljani. — V soboto otvorijo v Ljubljani nov hotel „Union“.

Posledica domačega prepira. — Na Dunaju je delavec Gold v prepiru zaludal proti svoji ženi sveženj perila; sveženj je zadel 2½ letno deklico, ki je sedela na oknu ter ž njo vred padel na dvorišče s 3 nadstropja. Otrok je seveda obležal mrtel.

4265 822 prebivalcev šteje po najnovejšem popisu ameriško mesto New-York. Šolo obiskujočih otrok je nad 600.000.

Simplonski predor je sedaj popolnoma dovršen in se odpre železnica med Švico in Italijo spomladi 1906

Golob na krsti generala Kondratenka. — Ko so pripeljali v odesko pristanišče krsto s truplom slavnega generala Kondratenka, ki je umrl kot junak pri obrambi Port-Arturja, se je vršila žalobna svečanost. Ko se je počela božja služba, je doletel na krsto mlad golob in ostal na njej. Pozneje je skočil s krste na ramo mornarju, ki je držal venec nad glavjem generala, in ostal tam do konca svečanosti. Četudi slučaj — karakterističen je.

Železnica 4810 m visoko. — Na najvišjo goro v Evropi, na Mont-Blank napravijo železnico. Da bodo imeli izletniki vedno lep razgled, ne pojde z obkolnica nikjer pod zemljo, ampak se vzpenja ves čas nad skalami. Do sedaj so rabili hribolazci na vrh gore vsaj 14 ur naporne hoje. Od sela Chamonix do vrha je sicer le 12 km, a pot je tako utrudljiva, po snegu in ledu, da je vsak vesel, ki pride po štirinajstih urah do vrhne kočice, kjer plačaš za posteljo celih 12 frankov, za navaden obed 6 frankov! Dvema vodnikoma moraš plačati vsaj 150 frankov. Poslej odpadejo vsi ti izdatki, vožnja z železnico na Mont-Blank bo dosti nižja, kakor vsi ti mnogobrojni stroški.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

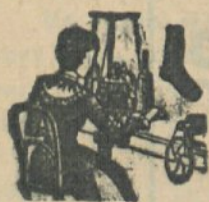
Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati
v nobenem gospodinjstvu, kadar se
pripravlja kavina pijača.

Zahtevajte le izvirne zavoje
z imenom „KATHREINER“.

5 kron in še več se
lahko zasluži.

Tvrdba za domače delo s pletalnimi stroji

Thos. H. Whittick & Com.
PRAGA

Petersko predmestje 7—433

Trst Via Campanile 13—433.

Na prodaj!

Ernest Vogrič, Jožef Maraž
in Anton Tercič, posestniki v
St. Ferjanu imajo na prodaj
več hektolitrov pristne briske
rebule. Cena zmerna in sicer
18 do 19 goldinarjev hektoliter.

A. Krušič
krojaški mojster
in trgovec
v Gorici

tekališče Jos. Verdi
št. 33 in tekališče
Fr. Josipa št. 35

izdeluje

vsakovrstne obleke
po najnovejšem kro-
ju in po želji gosp.
naročnikov.

V zalogi ima rav-
nokat dospelost sve-
že avstrijsko in an-
gleško

razno fino blago za
jesensko in zimsko
dobo.

Zaloga izgotovljenih
oblek, sukenj itd. itd.

Dr. L. Färber,

št. 11 zdravnik v Gorici, zapisoval
je vselej z najboljšim uspehom
osebam, katere so že dlje časa
bolele na živcih

železnato vino

G. PICCOLI-ja, dvornega založnika
Nj. Svet. papeža in lekarnja, Ljubljana
Politiška steklenica 2 K in se
vnanjo naročila izvršujejo obratno.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih
belih in črnih vin iz lastnih in drugih
priznanih vinogradov; plzenskega piva
»prazdroj« iz sloveče češke »Mešcanske pi-
vovarne«, in domačega žganja I. vrste v
steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na
debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja
po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske
države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poš-
te a in točna. M M M M M

Čudovitost.

325 kosov za 2 gl. 10 kr.

Krasna ura z lepo verižico, točna, z
2-letnim jamstvom; izborna laterna Ma-
gica s 25 krasnimi slikami, zelo zabav-
na; 1 elegantna zaponka najnovejši fa-
con, 1 lepa kravatna igla s simli-bri-
lantom, 1 prekrasni koljer iz orijental-
skih biservov, najmodernejši nakit za
dame s pat. zaklepom, 1 krasna usnjata
denarnica, 1 eleganten ustnik za smodke
z janterm, 1 garnitura najfinejših
Dobele zlatih gumbov s pat. zaklepom za
srajce in zapetnike, 1 žepni nož iz ni-
klja, krasno toaletno ogledalo, belg. ste-
klo v zaklopnici, 20 reči za pisalne po-
treščine in 200 kosov raznih reči za
domačo rabo, 325 kosov z uro, katere
je sama toliko vredna, se dobi proti
poštnemu povzetju za 2 gl. 10 kr. od
zaloge S. Kohane, Krakovo št. 16.
Za nepristojeno se denar vrne. Veliko
pohvalnih pisem.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Ce-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljave prve in druge
vrste, namreč ob ½ kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič
& Valenčič. Zveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlinca iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeluje in priporoča:

Vydrovo žitno kavo.

Juhni pridatek znamka »Vydra«.

Juhne konzerve (grahove, lečne, gobove in riževe).

Oblati (specijaliteta: »Dessert délicat« in masleni oblati).

Šumeči limonadni bomboni »Ambo«.

Dišava za pecivo »Buhtin«.

NAPRAVITE POSKUS!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 v in poština.

„Narodna Tiskarna“
izvršuje

vsa v tiskarsko stro-
ko spadajoča dela in
sicer lično in točno.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5½%, na vknjižbo pa po 5%

z 1½% upravnega prispevka za vsakega pol leta. Obrestna mera
za hranilne vloge ostane nespremenjena.

J. Cristofoletti

lekarnar v Gorici na Travniku,

trskino štokfi-
ževo jetrno olje

Sredstvo proti
prsi bolezni in
telesni slabosti

Steklenica tega olja pravno rmene barve K 1-40, bele K 2-—.

Trskino železnato jetrno olje

Raba tega olja je posebno priporo-
ljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni
in nežne naravi.

Trskino jetrno olje z žel. jodcem.

S tem oljem ozdravijo v kratkem
času in z gotovostjo vse kostne bolezni,
žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena eni steklenici je 1 K 40 vin.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegie, pre-
išče se vedno v mojem kemičnem laboratoriju predno se napolni
steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem glede čistote
in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofoletti-jeva pijača iz kine in železa

najboljši pripomoček pri zdravljenju s
trskinim oljem

Steklenica stane 1 K 60 vin.

„Goriško vinarsko društvo v Gorici“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

ima v svojih bogatih zalogah in prodaja M M M M M M M M

**naravna in --
pristna vina--**

iz Brd, Vipavskega in s Krasa. Razpošilja na vse kraje od
56 litrov dalje. Uzorci vina pošiljajo se na zahtevo. Cene so
zmrne, postrežba točna in realna. Sedež društva je v Gorici,
ulica Barzellini št. 22.